

Udskriftsdato: 18. december 2025

KEN nr 9632 af 08/03/2024 (Gældende)

Udlændingenævnet stadfæstede i marts måned politiets afgørelse om at afvise en statsborger fra Tyrkiet ved indreisen i Danmark.

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: VAU/2024/28

Udlændingenævnet stadfæstede i marts måned politiets afgørelse om at afvise en statsborger fra Tyrkiet ved indrejsen i Danmark.

Udlændingenævnet stadfæstede i marts måned politiets afgørelse om at afvise en statsborger fra Tyrkiet ved indrejsen i Danmark.

Sagens faktiske omstændigheder

Klageren blev i december 2023 afvist på grænsen i forbindelse med, at hun indrejste fra Storbritannien. Klageren var i besiddelse af et britisk konventionspas, men blev afvist, idet hun ikke var i besiddelse af et gyldigt Schengenvisum.

Udlændingenævnets afgørelse:

”Udlændingenævnet finder, at [politiet] med rette afviste [klageren] ved grænsen til Danmark i medfør af udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 2.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at statsborgere fra Tyrkiet ikke er undtaget fra kravet om visum, at [klageren] ikke var i besiddelse af et gyldigt Schengenvisum, opholdstilladelse i Danmark eller et andet Schengenland eller havde fået udstedt opholdskort efter EU-retten, hvilket er en betingelse for at kunne indrejse visumfrit her i landet, jf. udlændingelovens § 2, stk. 2.

Det forhold, at [klageren] var i besiddelse af et britisk konventionspas, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at personer med britisk konventionspas ikke kan indrejse visumfrit i Danmark. Adgangen til at indrejse visumfrit er betinget af, at rejsedokumentet er udstedt af et EU- eller et Schengenland, og at indehaveren er lovligt bosat i det land, som har udstedt rejsedokumentet. Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at Storbritannien hverken er et EU- eller et Schengenland.

Betingelserne for at afvise [klageren] var således til stede, da [hun] blev antruffet af [politiet] [...] december 2023.

Udlændingenævnet stadfæster derfor [politiets] afgørelse [...]. ”

VAU/2024/28